

Esclaus de la humanitat

Sr. Director:

No estic content amb la vida que la gent acostuma a portar, ni tampoc amb aquesta societat de paper, d'enganys i mentides. L'ésser humà per naturalesa és un animal social, és a dir, necessita viure envoltat d'un col·lectiu de persones. Però ara pregunteu-vos, en què ens hem convertit? Les persones estem començant a no ser persones, hem deixat de mirar més enllà del nostre melic, ens estem convertint en víctimes d'un sistema capitalista que ens condueix a un caos imminent. Les meues paraules poden semblar una mica atrevides, però la veritat només té un camí. El món no pot funcionar havent-hi tanta misèria i fam, i és molt trist que no estigui a les nostres mans poder canviar la sort d'aquests desfavorits.

No obstant, hi ha un grup de persones que viu la millor vida possible entre tota mena de luxes i que espren el *carpe diem* fins a l'última lletra. Realment la humanitat és una raça noble? Ens intenten convèncer que vivim en una societat moderna, genial i igualitària, però no és així. Hem crescut massa de pressa i els diners han manipulat les persones, ja que som titelles del poderós cavaller. Som animals irracionals, tot i posseir un cervell desenvolupat i admirable. M'agradaria que l'ésser humà no hagués sentit aquesta necessitat d'arribar a límits inimaginables i viure en un món prudent i amb problemes d'una altra índole.

La classe obrera de la nostra societat ha claudicat i ha oblidat tot el que les generacions anteriors van fer per nosaltres. Hi ha un sentiment de relaxació una mica contagiós entre la classe obrera. Per aquest motiu, la gent deixa de lluitar pels seus somnis i objectius i tira la tovallola sense voler defensar el que és seu i els seus drets. Prefereix no dir ni piu abans que manifestar-se si alguna cosa no li agrada.

Tornem al passat a passos de gegant. Els governs continuen portant la seua política de *panem et circenses*, és a dir, de pa i jocs, però han substituït aquests elements de caràcter romà per dos de més comuns en l'actualitat, com el futbol i la caixa tonta. Asseguren la diversió al poble i el tenen sota control oferint-li aquests plaers. La societat torna a imitar la piràmide de classes i, per tant, la nostra semblança amb l'edat mitjana és cada vegada més gran. Com ja va dir Mahatma Gandhi, "el món és prou gran per satisfer les necessitats de tothom, però sempre serà massa petit per a l'avarícia d'alguns". Aquestes escasses paraules defineixen a la perfecció el món que va de la mà del

LA CARTA DEL DIA

Cappont: un barri de nens i nenes

SR. DIRECTOR:

Els que subscriuim aquesta carta representem tots els pares i mares que tenen escolaritzats els nens i nenes a Cappont i configurem la xarxa escolar de 0 a 12 anys. Tenim escolaritzats 1.000 nens i nenes i cada dia ens movem amb ells pel nostre barri, que s'ha convertit en l'aparcament dissuasiu de molta gent de fora vila. Aquest fet provoca que hi hagi una mobilitat desmesurada de cotxes, més perill per a la canalla, més contaminació ambiental i acústica. Aquesta realitat xoca frontalment amb el nostre projecte dels Camins Escolars, en fa molt difícil la implementació amb certa garantia d'èxit.

Entenem que les persones treballadores de fora vila, arran d'una manca de transport públic ferroviari de rodalies, d'una baixa o insuficient freqüència de transport públic viari interurbà i d'una estació d'autobusos gens adequada, es vegin en l'obligació de desplaçar-se a la nostra ciutat amb el cotxe. Aquesta realitat quotidiana la posem en consideració pública i ens adrecem a tots els grups polítics de Lleida que es presenten a les eleccions municipals del 22 de maig. La reivindicació, per als nostres fills i filles i per a tota la gent del nostre barri, que posem en consideració és:

1. Que el govern de la Paeria declari tot el barri de Cappont zona 30, excepte: les avingudes de les Garrigues i de l'Estudi General. 2. Que el govern de la Paeria implementi el Pla de Mobilitat Urbana de la nostra ciutat. 3. Que el govern de la Paeria realitzi les gestions oportunes perquè la Generalitat desenvolupi una xarxa de transport públic ferroviari de rodalies a la plana de Lleida. 4. Que el govern de la Paeria, com a membre de l'Autoritat Te-

rritorial de la Mobilitat (ATM), amplii l'oferta de transport públic viari interurbà. 5. Que la Paeria implementi accions d'efecte dissuasiu, perquè els vehicles no ocupin l'espai de la calçada del nostre barri, i que aquest estigui al servei dels veïns i de les persones que hi viuen a fer gestions, compres, etc. 6. Que el govern de la Paeria realitzi, sota el principi de jerarquia de la mobilitat, és a dir, prioritant sota aquest ordre: primer el vianant, segon el ciclista, tercer el transport públic i per últim el cotxe. Les mesures següents: a) Que a través de la A-21 es col·labori amb les AMPA per dissenyar i implementar la xarxa de Camins Escolars al barri, i que així, mentre no tinguem el nostre institut, ens serveixi per anar a la zona dels instituts. b) Que es realitzi un estudi i s'implementin les accions per augmentar el nombre, la visibilitat i la qualitat dels nostres passos de vianants. c) Que se senyalitzi i millori la malla de carril bici connectant-la entre els diferents trams actuals, i que s'instal·lin més aparcaments per a les bicis. d) Que es millori la freqüència de les línies de busos urbans en els dies festius, entre d'altres la L-9, la L-17 i que s'allargui l'horari de funcionament de la L-13 durant el dissabte a la tarda. I que s'ampliï el recorregut de la L-6 fins al polígon industrial dels Freres. e) Que es garanteixi i es millori la vigilància per part de la Urbana a les hores d'entrada i sortida de les escoles.

Pels nostres fills i filles, ens posem a disposició dels grups polítics que vulguin escoltar-nos i comprometre's en aquest projecte de barri i ciutat, per oferir unes possibilitats d'autonomia i creixement personal als més menuts a casa nostra, que és el nostre barri. Nosaltres ho varem gaudir i a ells els ho hem arrabassat.

JUNTA DE L'AMPA DE LES ESCOLES CAMPS ELISIS, F. TONUCCI, F. GODÀS I PARES DE L'ESCOLA BRESSOL DE CAPPONT

ENQUESTA

Penseu anar a votar a les pròximes eleccions municipals?

Hi han participat fins a les 21.00 h d'ahir:
335 persones

■ Sí:	56,7 %
■ No:	38,8 %
■ Ns/Nc:	4,5 %

PRÒXIMA PREGUNTA:

Què us sembla la sanció de la UEFA a Mourinho?

Poc, massa o justa

Voteu i deixeu el comentari a www.segre.com

CAMPI QUI PUGUI!

PEPO CURIÀ

nostre gran amic capitalisme. No pretenc commoure-us, ni tampoc que el punt final d'aquest escrit dirigeixi una revolució que ens porti a la societat perfecta descrita temps enrere a la *Utopia* de Thomas More.

Simplement m'agradaria que reflexionéssiu una mica amb temps i tranquil·litat, i que d'aquí a unes dècades puguem estar orgullosos d'haver deixat enrere l'agonia i l'horror d'aquest món dantesco que trobem, dia sí dia també, als diferents mitjans de comunicació.

JOEL DEL OLMO PARISI.
BATXILLERAT.
INSTITUT MARIA RÚBIES.
OBRA FINALISTA
V CONCURS PERIÒDIC JUSEP PERNAU

Miró vist per Vilallonga

Sr. Director:

El recordat Baltasar Porcel va ser un gran escriptor que es proclamava anarquista i és potser per això que es destacà per donar el seu ple i incondicional suport a les arts anomenades *contemporànies*. Una de les diferències que l'enfrontaren amb Josep Pla va ser la de l'art. Pla era un home d'ordre, gran coneixedor de l'art i els artistes del seu temps, i dubtava de la legitimitat de les arts anomenades *d'avantguarda* que es posaren a l'ordre del dia substituint les arts figuratives arrelades a Occident des de Grècia i Roma. També el mentor mallorquí de Porcel, Llorenç Villalonga, l'autor de *Bearn*, era del parer de Pla. En una carta que Villalonga envià a Porcel el 26 de juny del 1970 s'hi pot llegir aquest fragment: "Tornant a n'això del possible esgotament de la cultura actual, record lo que li digué a Ortega un pintor abstracte: «Sí, a noltres ens ridiculitzen, però que faria vostè si tingués vint anys i un pinzell a la mà? ¿Pintar com Velázquez?» Tenia raó aquell pintor, sols que era una raó desolada, d'esgotament... Avui no es pot pintar com Velázquez o com Rubens, perquè ja està fet. Però no es pot pintar com Miró, perquè Miró no pinta res. Després d'una gran catàstrofe i després d'un nou paleolític podrà tal volta tornar un nou renaixement."

És evident que els intel·lectuals dels nostres dies han abandonat el camp de l'estètica artística als vents políticament correctes. Els *maîtres à penser* es limiten a correspondre a les invitacions del formulisme més elemental. Amb la davallada econòmica que estem patint, és possible que l'art esmentat es fongui per donar pas a un nou ordre estètic acordat a les necessitats regeneratives que demana la societat. Altrament serà el caos...

JORDI PAUSAS